

Sygn. akt VI U 1059/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania **K. W.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.**

z dnia 15 lutego 2013 r., znak: (...)

w sprawie: **K. W.**

przeciwko: **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych**

Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje wnioskodawcy K. W. prawo do emerytury od dnia (...),

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VI U 1059/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu K. W. prawa do wcześniejszej emerytury ze względu na nieudokumentowanie 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy powołał się na przepisy art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm., dalej jako: „ustawa emerytalna”) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm., dalej jako: „rozporządzenie z 1983 r.”). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie przedłożył prawidłowego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony złożył odwołanie od tej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. Wskazał, że praca bitumiarza była wykonywana w szczególnych warunkach.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. W. (ur. dnia (...)), dnia (...)r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury w wieku obniżonym ze względu na pracę w warunkach szczególnych. Organ rentowy uznał za udokumentowany staż ubezpieczeniowy na dzień 1 stycznia 1999 roku w wymiarze 25 lat, 7 miesięcy i 13 dni. Do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych nie zaliczono ubezpieczonemu żadnego okresu. Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(okoliczności bezsporne)

Wnioskodawca w okresie(...)r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w B., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę bitumiarza przy układaniu asfaltu (wymienioną w wykazie A, dziale IX pod pozycją 5 załącznika nr 1 do rozporządzenia z 1983 r.). Następnie (...)r. tożsamą pracę ubezpieczony wykonywał w Przedsiębiorstwie Usługowo-Produkcyjnym (...) Sp. z o.o. w B.. Praca ubezpieczonego polegała na obsłudze rozścielacza (inaczej układarka lub rozkładarka) – maszyny do rozkładania asfaltu.

Dowody: świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych – k.(...) akt rentowych; zeznania świadka L. M. i J. B. oraz przesłuchanie ubezpieczonego – zapis A/V płyta CD na k. (...) akt sądowych.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty znajdujące się w aktach emerytalno-rentowych ZUS oraz osobowych, gdyż żadna ze stron nie zakwestionowała ich autentyczności i nie było wątpliwości co do prawdziwości zawartych w nich treści. Sąd uznał zeznania świadków za wiarygodne. Zeznania te były jasne, logiczne i korespondowały z dokumentami pracowniczymi. Dokładnie określono w nich charakter pracy wykonywanej w trakcie zatrudnienia przez ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 184. ust 1 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu na dochody budżetu państwa za pośrednictwem Zakładu. Na podstawie art. 32 ust 1 cytowanej ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym, czyli w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn. Dla celów ustalenia uprawnień emerytalnych za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Przepisy rozporządzenia z 1983 r. mają zastosowanie do wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 2 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, a okresy te stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Wnioskodawca swoje roszczenie wywodził z treści art. 32 ustawy emerytalnej, wobec czego warunkiem uzyskania przez niego prawa do emerytury jest wykazanie, iż spełnia następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiety i 60 lat dla mężczyzny i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach wymienionej w Wykazie A, stanowiącym załącznik do powołanego rozporządzenia. Praca w szczególnych warunkach musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Spór w niniejszej sprawie dotyczył wykazania przez wnioskodawcę wymaganego powołanym przepisem stażu pracy w warunkach szczególnych. W ocenie Sądu wnioskodawca trafnie zarzuca, iż sporny okres pracy na stanowisku bitumiarza winien zostać uznany za okres pracy w warunkach szczególnych, uprawniający do uzyskania świadczenia w obniżonym wieku emerytalnym, i to już na etapie postępowania przed organem emerytalnym. Istotnie bowiem zgromadzony sprawie materiał dowodowy wykazał, że wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu na stanowisku, na którym wykonywał pracę tożsamą do tej wykonywanej przez bitumiarzy. W analizowanym przypadku należy zatem przyznać rację wnioskodawcy, że w okresie przynajmniej 15-letnim był on narażony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na zajmowanym stanowisku na działanie szkodliwych warunków uzasadniających przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury. Praca wnioskodawcy w spornych okresach na stanowisku bitumiarza powinna być traktowana jak prace bitumiarzy i przy produkcji asfaltobetonu, o której mowa w wykazie A, w dziale IX pod poz. 5 rozporządzenia z 1983 r. Ten rodzaj pracy został wymieniony również w zarządzeniu nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty w dziale IX, poz. 5 pkt 7 (por. Dz. Urzędowy Ministra Budownictwa Nr 3, poz. 6). Ubezpieczony w trakcie zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował się rozkładaniem masy bitumicznej przy użyciu stosownych maszyn i dlatego zarówno okres pracy w Przedsiębiorstwie (...) w B. jak i późniejszy (do 1 stycznia 1999 r.) w Spółce (...) zalicza się do stażu pracy w warunkach szczególnych przez co wnioskodawca legitymuje się wymaganym 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych. Spełnia zatem przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej.

W świetle dokonanych w niniejszej sprawie ustaleń dowodowych, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu prawo do emerytury od dnia(...)r., a więc ukończenia 60 roku życia.

W punkcie 2 wyroku Sąd zgodnie z przepisem art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W okolicznościach przedmiotowej sprawy brak było podstaw do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, pomimo uwzględnienia odwołania ubezpieczonego. Mając na uwadze sformalizowany przebieg postępowania przed organem rentowym, jak również występujące ograniczenia dowodowe, do przyznania ubezpieczonemu prawa do żądanego świadczenia konieczne było przeprowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność świadczenia przez niego pracy w warunkach szczególnych.

SSO Janusz Madej